

Så kom endelig regnet over Kerala og gjorde slutt på det avisen *The Hindu* beskriver som "scorching heat". Det plasket ned, torden rullet og lyn blaffet henrykt på nattehimmelen. Alle pustet lettet ut.

Også her i landet er det bekymring for klimaforandringene. Varmen har kommet for tidlig til Kerala i år, har vært for brennende og vart for lenge, mener avisen.

Men det som topper seg i mediene her for tiden er valget. TV beskriver dette som " verdens største realityshow" og følger opp med reportasjer og debatter.

Jeg hører på mange kanaler, og det sies med stolthet at dette landet er verdens største demokrati. Det ble så i 1947, altså 42 år etter Norge.

Her ruller debattene over skjermen, den ene skandalen følger den andre og temperaturen ser ut til å være stigene, som den vel skal før klimaks.

Kandidatene reiser land og strand rundt, og India er nesten som et helt kontinent å regne, så de har ganske mye å stå i med nå om dagene.

Det er et enormt maskineri som er i gang. Selv her i vår lille landsby kjører en rekke biler om med høytalere på taket og forkynnet budskapet.

I den lille bedrøvelige fiskerlandsbyen på stranden er "gaten" dekorert med valgplakater. Ingen vet vel sikkert hvor mange stemmeberettigede det finnes her i landet, men det ser ut som om hver stemme teller også her.

Det som mest skiller norske og indiske politikere bortsett fra språk og hudfarge, er at de indiske ofte opptrer med en og flere fete blomsterkranser rundt halsen. Samt at folkemengden de møter er større og mer entusiastiske enn hva som er vanlig å se på politiske møter land og strand rundt i Norge.

En skygge over valgkampen er frykten for at Al Kaida skal snike seg inn i landet og ødelegge. Allerede er flere av det som på TV kalles infiltratører tatt. De var visst vel utstyrte og hadde sofistikerte våpen til rådighet.

Generaler og politikere står fram på TV og bedyrer at India er vel forberedt og kan møte trusselen. Her er det også frykt for at Al Kaida skal ta makten i Pakistan og en overskrift i *The Hindu* lyder slik: Taliban to "take over Islamabad".

TV er naturlig nok det store, dominerende mediet og finnes i nesten alle hus. Selv i den slitne, stusselige fiskerlandsbyen med sine små og skeive hus ser folk på TV. Vann har de ikke innlagt, heller ikke do, så bølgene får avføringen. Men TV har omtrent alle. TV er det perfekte mediet her i landet hvor leseferdigheten ennå ikke er slik som vi i Norden mener den burde være.

Antallet kanaler er opp mot 70 på TV-en her på senteret.

Det er flere nyhetskanaler. CNN har en indisk kanal, og flere andre stasjoner sender engelskspråklig TV.

Det andre store på TV for tiden er cricket, en sport som gis minimal dekning og oppmerksomhet i ski- og fotballgale-Norge.

Her er det cricket for alle pengene og særlig fordi India nettopp vant en stor turnering i New Zealand. Dette stolte øyeblikket sendes i reprise igjen og igjen. Når har India 5 av 11 spillere på et utpekt verdenslag, så det er visst grunn til å juble.

En ettermiddag gav jeg meg ut på vandring på en sidevei, som så ble en grusvei, så en sti, og der, i enden av stien var en eng. På den var en gjeng menn samlet for å spille cricket. Koloniherrenes sære sport lever her i beste velgående.

Deltagerne i verdensligaen domineres forresten av tidligere engelske kolonier.

Men både TV og aviser dekker engelsk fotball. Så jeg kan følge med i Manchester Uniteds suksess.

Det finnes også kanaler for tradisjonell kultur, sitarspill og sang, dans, religion og næringsliv. De første eksemplarene av folkebilene Tata, en bil til 13000 kroner ruller nå på indiske veier, får jeg med meg.

India har også sin variant av Idol, forstår jeg, med unge mennesker som opptrer foran en jury.

Og aldri har jeg sett så mange syngende og dansende unge pene par på en TV-kveld som her. De danser foran fosser, i frodige blomsterenger, foran fjell, i tog, i gater og på strender.

De danser og danser og havner til slutt i hverandres armer og resten overlates fortsatt til fantasien her i det fortsatt visstnok ganske kyske landet, som har gikk verden Kama Sutra og erotiske tempelskulpturer og kunst.

The Hindu er "India's national newspaper since 1878". Den ligner på gamle Aftenposten i form og innhold og gir sikkert "solid bakgrunn for egne meninger".

Den dekker politikk, sport, kultur og underholdning og har egne spesialbilag på fredag, lørdag og søndag, slik vi kjenner avisene fra vår norske verden.

Avisen publiserer også et eget bilag om bøker, Literary review.

Hovedoppslaget er om forfatteren Pico Iyer, : At home in the world. " he calls himself a multinational soul in a multinational glode, who likes writing about the global life of individuals who are piecing together disseparate worlds".

Forfatteren er født i Oxford, har tamilsk far, gujarati mor og sier at foreldrenes eneste felles språk var engelsk. Så han lærte aldri foreldrenes to språk. Da han var 7 emigrerte foreldrene til

California. Han har også bodd i Japan.

Nå er han tilbake etter en "uplifting trip to Benares". Og så følger dette:

"I spent some 33 years speaking and travelling with the Dalai Lama, off and on", forteller han, som nå heller vil reise til Mongolia enn til San Fransisco.

Hvor denne multinasjonale sjelen egentlig bor går ikke fram av denne artikkelen.

The Hindu dekker også samfunnets baksider i disse valgtider: Stammeområdene. En stammeleder sier han aldri har stemt og at om det kommer en politiker til hans område og ber om hans stemme, så angriper han ham med kniv.

For til stammeområdene kommer visst ingen rupi fra sentralregjeringen, men bare tomme løfter.

Politikerne bes hermed passe seg.

De setter også søkelyset på problematiske sider ved politiske dynastier. Det er fortsatt ikke noe drawback for en politisk karriere å hete Nehru-Gandhi her i India. Men også i andre politiske leirer følger/arver sønnen sin fars plass på partitoppen, noe som er velkjent både her og der.

Jeg hadde nesten forventet å se yoga demonstrert på TV her i landet, men det er ikke skjedd.

The Hindu derimot, omtaler yoga over en side: The only way to get rooted in yoga is to practice it continuously until the process becomes a part of your daily routine...

Avisen har også egen astrologispalte, forstås, og den er basert på vestlig astrologi, ikke vedisk, som er det grunnlaget som indisk astrologi bygger på. I følge spalten kommer det til å gå godt for meg på kjærlighetsfronten i kommende uke.

Bollywood blir også bredt dekket på TV og i aviser. TV sender utsnitt fra kommende filmer, med stjernene i studio.

The Hindu har viet en side til oppfølgeren av megasuksessen Return to Harihar Nagar. For nå kommer 2 Harihar Nagar, og alle fans gleder seg. Skuespillerne er superstjerner og superrike og India er et land som fra gammelt av virkelig vet hva drøm og glamour er.

Men står det noe om gamle Norge i avisene eller er det noen innslag om Norge på TV. Nei, her finnes ikke Norge i nyhetene i det hele tatt.

Dette er det nærmeste jeg har fått med meg: Et tv-innslag om Volvo Ocean Race var sponset av "the city of Stockholm, capital of Scandinavia".

ailo gaup